

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Színházak, mulatók.*

Forrás: *Népszava*

Bp.

(Hely)

1917. II. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

382.22

Hely

Idő

"1917"

Személy

Hel

A színházak, mulatók,

mozik és más szórakozó helyek bezárása a szénhiányon nem sokat lendített. A szociálpolitikai szénkiosztás, a katonai fuvarok és más egyéb mentőintézkedések a lakosságnak csak nagyon kis rétegét juttatták szénhez.

A rendelet megalkotói nem számoltak azzal, hogy a színházakból, mozikból, kávéházakból és klubokból kiűzött emberek ezrei a közös világítás és közös fűtés helyett otthon, külön-külön fűtenek és világítanak. Amit esetleg megtakarítottak a szórakozó helyek lezárásával, azt kétszeresen ráfizették a magánlakásokban elhasznált fűtésnél és világításnál.

Egyebekben roppantul érdekes az is, hogy a kávéházak záróóráját a világítás és fűtés dolgában való takarékoság jelszavával korlátozták, arról azonban nem gondoskodnak, hogy a kívánt célt valamilyen formában elérjék. Ugyanis az éjjelnek akármelyik órájában fényesen kivilágított kávéházak mellett sétálhatunk el. A legtöbb kávéházban akkor sem világítanak jobban, ha zsufolásig tele van a helyiség, mint a záróra után. Egynémely kávéház talán a záróra után jobban világít, mint a záróra előtt. Arra senki sem ügyel, hogy a záróra után a kávéház sötét legyen.

De most nem erről akarunk beszélni. Azt tartjuk érdekesnek, hogy a kormány a ki-

vételes hatalom igénybevételével egyszerűen elrendeli az egész országban a szórakozó helyek lezárását és rendelkezését azal indokolja, hogy a lakosság legfontosabb érdekeit kellett megvédelmezni.

Ha a fiadérek megkívánta, a Kormány olyan rétegek ellen is föllépett, amelyeknek politikai befolyásuk van. Érdekes azonban megfigyelni, hogy milyen gondosan ügyeltek arra, hogy a vagyoni érdekükben érintett polgárokat megfelelő módon kártalanítsák. Most azonban erről szó sincs. A kormány elrendelte a szórakozóhelyek bezárását, eszébe sem jutott, hogy a színházakban, mozikban és a mulatókban olyan emberek is tanyáznak, akik nem szórakozni járnak ezekre a helyekre, hanem kenyeret keresni.

A kisexisztenciák ezreiről van szó. A színházak műszaki alkalmazottairól, zenészeiről, statisztáiról, jegyszedeiről, a mozik rengeteg sok alkalmazottjáról és a szórakozóhelyek pincéiről.

Németországban minden ilyen irányú korlátozó intézkedéssel megvédelmezték azoknak az érdekeit, akiknek a kenyérkeresetet lehetetlenné tették. Nálunk az egyik rendőrtanácsos megnyugtatóan kijelentette, hogy mostanában „mindenki kap munkát, aki dolgozni akar” és ezzel elintézték a szórakozóhelyek kis alkalmazottainak ügyét.

Ugy véljük, hogy a kormánynak gondoskodnia kellene az éhezõ emberekre. A nagyobb fizetésű színészek majd csak eltengeődnek valahogy a félfizetésből, bár a háborús konjunktúra megengedné, hogy a színházak igazgatói a színészeknek is megadják a teljes fizetést. A kisebb existenciák azonban sok helyen még a félfizetést sem kapják, tehát sürgős intézkedésre volna

szükség, hogy megfelelő segélyhez jussanak.